

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Hr. Egil Møller læste ikke det sidste med i det vedtagelsesforslag. Der er et par linjer til. Der er bl.a. et par linjer om, at man heller ikke må have det i kiosker, forretninger osv. Vi vil ikke være med til at indskrænke ytringsfriheden for kiosker og lignende, men her tager vi konkret stilling.

Der var visse ting i det, hr. Frank Dahlgård kom frem med, som var fornuftige nok, men her tager vi stilling til et konkret forslag fra CD, som vi i den konservative folketingsgruppe har vurderet til at være meget fornuftigt. De andre ting, som hr. Frank Dahlgård nævnte i sit oplæg og i sit forslag, altså at man skulle forbyde, at blade, magasiner osv. lå frit fremme i købmandsbutikkerne, var vi ikke enige i, og det gjorde, at vi besluttede ikke at stemme for det forslag.

Knud Erik Hansen (SF):

IT og dermed Internettet griber ind i vores dagligdag på mange nye måder, og det kan tvinge os til at overveje, om de regler, den adfærd og de vaner og meget mere, som præger dagligdagen, er de rigtige i forhold til det nye, som IT og Internettet bringer. Det oplever vi på mange måder i vores dagligdag mange forskellige steder.

Når Internettet bringes ind på f.eks. biblioteker eller andre offentlige steder, sker det på en anden måde, end når man bringer bøger ind. Bøger udvælges og indkøbes enkeltvis, men med Internettet får man et kæmpestort, ustyrligt rum med informationer. Stort set alt, som kan beskrives med ord og billeder, ligger på Internettet, og der sker ikke nogen udvælgelse. Det hele er med.

Det giver selvfølgelig anledning til overvejelser om, hvad man skal gøre, når man får noget ind, som man faktisk ikke ønsker i det offentlige rum. Vi ønsker f.eks. klart ikke, at børn skal have fri adgang til vold og porno i det offentlige rum, det er ikke vores ønske, og hvis man kan begrænse det og forhindre det, vil vi godt være med til det. Men vi mener ikke, forslaget her er egnet til det. Vi synes, der er mange problemer i forslaget, det er meget bastant og båret af en tro på en central styring og en tro på, at man kan klare problemet med tekniske løsninger.

Vi har en god tradition i Danmark for, at hvis der skal finde løsninger på nogle forskellige ting, overlader vi den praktiske udførelse til kommunerne, og i SF mener vi faktisk i høj grad, at det er kommunerne, der skal finde nogle

praktiske her. Det betyder ikke, at vi ikke kan have en holdning til sagen, men den praktiske løsning vil være bedst tjent med, at det er kommunerne, der tager sig af den.

Vi tvivler også meget på, om en teknisk løsning er det rigtige her, om de såkaldte softwareløsninger er den rigtige måde at gøre det på. Det indebærer for os at se to problemer, og det ene er, at når man laver en softwareløsning, ligger der nogle kriterier i den, og hvem skal udforme disse kriterier? Det siger forslaget ikke noget om. Er det den tilfældige person, der har udviklet programmet, skal det ske ude på det enkelte bibliotek, eller skal det ske centralt?

Når jeg læser forslaget, har jeg svært ved at forstå det. Hvis vi skal lave bekendtgørelser og cirkulærer og lignende og de overhovedet skal have mening, må der også foreligge nogle kriterier, for det kan jo ikke være teknikken i sig selv, der skal begrænse brugen. De kriterier, man udformer, skal også være indeholdt i cirkulæerne, og for mig at se vil det pege i retning af, at vi kommer til at lave en eller anden central censurkomité, som skal sidde og bedømme sagen, og det ville jeg betragte som yderst problematisk.

Det andet problem er, om de netfiltre er gode nok, og det tvivler vi meget på. De baserer sig jo grundlæggende på ord, de kan også basere sig på billeder og analyser, men de vil helt givet ikke kunne ramme det hele, og de vil helt givet også komme til at ramme noget, som ikke skal rammes.

Jeg tror godt, jeg vil fortælle en lille historie, der også laver lidt research på spørgsmålet. Jeg har den fra en bibliotekar, som fortalte, at der var en ældre landmand, der ikke havde bil og heller ikke Internet, som havde taget bussen ind til biblioteket, fordi der var nogle bestemte ting om traktorer, han godt ville søge på Internettet. Det viste sig desværre, at det ord, han skulle søge på, var et af de ord, der var censureret, fordi det også indgik i sexhjemmesiderne, så han fik intet at vide på biblioteket om traktorer.

Og det er jo det, der er konsekvensen: filtrene vil også komme til at dæmme op for noget information, som vi ikke ønsker der skal dæmnes op for, for i praksis er det jo umuligt at sikre, at der hele tiden kan skelnes mellem børn og voksne. Netfiltrene kan i praksis ikke blive slået fra og til, hvis computerne står i et rum, hvortil både børn og voksne har adgang.

Hvis der skal findes en realistisk løsning på problemet, tror vi faktisk ikke, det er den tekniske løsning. Jeg tror faktisk, det er meget bedre,